

Neelliname TSKP XXI su-važlavime priimtąjį istori-
nial nutarimą tapo tarybi-
nės liaudies didinga progra-
ma kovoje už septynmečio
plano įvykdymą pirma laiko,
tarybinės Tėvynės suklestėjimą
ir darbo žmonių gerovės
pakėlimą.

Pažvelkime šiandieną į mū-
sų rajono įmones, kolūkius.
Visur jaučiamas ryžtas paga-
minti vis daugiau ir geres-
nės kokybės gaminių, žemės
ūkio produktų, lenktyniauja-
ma už tai,
kad šie, pirmieji
septynmečio metai,
būtų apvainikuoti
naujomis darbo
pergalėmis.

Sėkmingam septynmečio
plano įvykdymui pirma laiko
didžiulę reikšmę turi istori-
nių TSKP XXI suvažiavimo
nutarimų aiškinimas darbo
žmonėms. Gerai organizavo
partijos nutarimų aiškinimą
„Svyturio“ kolūkio komunistai.
Atvirame partiniame su-
sirinkime buvo apsvastyti ir
priimti kolūkio septynmečio
uždaviniai. Si žemės ūkio ar-
telė per artimiausius 4—5
metus smarkiai pakels grūdi-
nių kultūrų derlingumą, pa-
didins visuomeninių gyvulių
skaičių ir jų produktyvumą.
Septynmečio užduotį — per
4—5 metus! — toks yra švy-
turiečių šūkis. Kolūkio agita-
toriai, aiškindami kolūkie-
čiams didingą septynmečio
programą, konkrečiai sieja
ją su kolūkio uždaviniais sep-
tynmečiui, su gyva kolūkie-
čių gamybine veikla.

Konkrečiai partijos nutarimų
propaganda duoda puikius,
apčiuopiamus vaisius. Kolū-
kio karvių melžėjos per šių
metų pirmąjį ketvirtį primel-

žė žymiai daugiau pieno, ne-
gu pernai per tą patį laiką.
Kolūkiečiai gerai pasiruošę
sutinka pirmąjį septynmečio
pavasarij.

Gerai vyksta partijos nuta-
rimų aiškinimas „Pergalės“,
„Lenino keliu“, „Draugys-
tės“ kolūkiuose. Tačiau rajone
esama dar įmonių ir kolū-
kių, kur šiam svarbiam rei-
kalui neskiriamas dėmesys.
Nemaža darbininkų dirba
veltinių fabrike „Spartakas“.
Tačiau įmonės vadovai, par-
tinė, komjaunimo ir profsa-

Už konkretų partijos nutarimų aiškinimą

junginė organizacijos mažai
domisi „dirbančiųjų darbo
sąlygų gerinimu, kultūrinio
poilsio organizavimu bei ki-
tais opiais klausimais. Dėl
blogo žaliavų tiekimo fabri-
kas dirba neritmingai, kaip
taisyklė, paskutinį mėnesio
dešimtadienį šturmuojama,
gaminama nemaža broko. Šių
visų trūkumų galima būtų iš-
vengti, jeigu fabriko vadovai
bendrautų su darbininkais,
įsiklausytų į jų balsą, įgy-
vendintų darbininkų pasiūly-
mus. Nei su paskaitomis, nei
su pranešimais šio fabriko
vadovų darbininkų tarpe ne-
pamatysi. Nė su žiburių fab-
rike nerasi rodiklių, rodan-
čių už ką fabriks kovoja,
kokie įvyks pasikeitimai čia
per septynmetį.

Retai kur užtiksimė vaizdi-
nės agitacijos priemones at-
silankę į kolūkių valdybų
būstines, gyvulininkystės fer-
mas bei įmones.

Paskaitos, pranešimai, vaiz-
dinė agitacija supažindina
darbo žmones su pasiektais

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIO RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

1959 m.
balandžio
5 d.
Sekmadienis
Nr. 29 (1012)
KAINA 15 KAP.

Nedelskime laukų darbų!

Kiek pasėsi — tiek turėsi

Tai gryną tiesą. Bet kažko-
dėl ja nesivadovauja Lenino
vardo kolūkio vadovai.

Seniai laukuose nutirpo
sniegas. Baigia pradžiūti dir-
vos. Tik čia sėjėjų nesimato.
Ne visi žiemkenčiai dar pa-
trešči. Niekas nesėja daugia-
mečių žolių.

— Sėklos neturim, — de-
juoja kolūkio pirmininkas
Gudauskas.

Dabar jis važinėja po kolū-
kius, ieškodamas dobilų. O
kur buvo anksčiau, pirmi-
ninke?

Negana, kad daugiamečių
žolių kolūkis nesėja. Čia ma-
žokai užsiplanuota ir kukurū-

zų silosui. Paskaičiuokime.
Pagal planą metų pabaigoje
kolūkis turės 120 karvių. Sė-
jant po 20 arų kukurūzų kiek-
vienam galvijui, šios kultū-
ros plotai turėtų užimti 24
hektarus. Bet užplanuota tik
15. Nedaug kolūkis sės ir
mišinių — tik 45 hektarus.
Tai iš ko gaminsite silosą,
kolūkiečiai?

Nesirūpina kolūkis pievų
gerinimu. Jos netrešiamos
mineralinėmis trąšomis, ne-
galvojama apie jų kultūrinimą.

Žinoma, toks nesirūpini-
mas gausios pašarų bazės
sudarymu atneš nuostolių.

B. MELENISKIS

Pirmieji hektarai

„Laisvo artojo“ kolūkio II-oje
laukininkystės brigadoje jau sa-
valtė, kaip aramos dirvos. Čia
kasdien ariama 5 poromis arklių.
Labai gerai dirba artojai J. Ma-
žūra, J. Parodauskas, J. Repetka.
Už dienos kitos pradės darbą
traktoristai.

Šiais metais kolūkis geriau
pasiruošęs sutinka pavasarį. Pil-
nai apsirūpinta kviečių, miežių ir
avižių veislinėmis sėklomis.

Atrankinis dirvų ruošimas sė-
jai prasidėjo ir pirmoje lauk-
ninkystės brigadoje.

Br. Audronis

Prasidėjo dirvų ruošimas sė-
jai „Jaros“ kolūkyje. Dviejose
laukininkystės brigadose kultū-
vuoja ir akėja dirvas traktoristai.
Mechanizatoriai Vyt. Medžiulis
ir J. Zabarskas per pirmas darbo
dienes paruošė vasarinių kultūrų
sėją 20 ha dirvų.

Mūsų darbo dovanos tau, Geguži!

Nepilnas mėnuo skirė mus nuo tarptautinės darbo žmonių
šventės — Gegužės Pirmosios. Pas mus tapo tradicija pasitikti
šventę su darbo dovanomis.
Žemiau spausdiname laiškus, kuriuose mūsų korespondentai ir
laikraščio skaitytojai praneša, kaip rajono darbo žmonės ruošia-
si sutikti Gegužės Pirmąją.

Montuojami nauji įrenginiai

Anykščių sviesto-sūrių ga-
mybos įmonės kolektyvas ge-
rai padirbėjo per pirmą šių
metų ketvirtį. Sviesto gamy-
bos planas viršytas net 7 to-
nomis.

Įmonės inžinierius pasako-
ja:

— Pieno perdirbimo tempai
kaskart didėja. Mūsų įmonė
gauna vis modernesnius įren-

gimus. Anykščių pieninėje
baigiamas montuoti kompre-
sorius-šaldytuvas. Gautas
2000 litrų talpos naujas grietinės
raugintuvas, pasteriza-
torius.

O naują 5.000 litrų našu-
mo per valandą separatorių
sumontuosime iki Gegužės
Pirmosios. Tai ir bus mūsų
kolektyvo darbo dovana.

KRASNODARAS. Daugelis
Kubinės kolūkių ir tarybinių
ūkų augina ryžius. Artimiausiais
metais pasėlių plotai bus išplesti.
Didelę paramą žemdirbiams
teikia Kubinės ryžių bandymo
stotis. Stoties selekcininkai išve-
dė kėllas naujas ryžių rūšis, ra-
jonuotas Krasnodaro kraštu.

Nuotraukoje: Kubinės
ryžių stoties selekcijos laborato-
rijoje. Priešakiniame plane selek-
cijos skyriaus vedėja N. P. Kras-
nook (dešinėje) ir technikė M. V.
Cernyševa atranka ryžių elitinius
daigus.

Naujoje žemės ūkio įmonėje

Svėdasuose įkurta meliora-
cijos mašinų stotis. Mūsų
korespondentas kreipėsi į
MMS direktorių drg. Perevi-
čių, prašydamas papasakoti,
kaip vyksta melioravimo dar-
bai.

— Stoties melioratoriai
jau pradėjo darbą „Lenino
keliu“ ir „Svyturio“ kolūkiuo-
se. „Lenino keliu“ kolūkyje
labai gerai darbuojasi ekska-
vatorininkas drg. Krikščiu-
nas. Dirbdamas prie Malaišos
upelio atreguliavimo darbų,
jis su ekskavatoriumi iškasė

12.000 kubinių metrų žemės
daugiau, negu reikia pagal
mėnesinę darbo užduotį. Ne-
blogai darbuojasi ir antras
ekskavatorininkas drg. Dap-
šys.

Greitu laiku pradėsime me-
lioravimo darbus „Zalgirio“,
„Jaunosios gvardijos“, „Ta-
rybinės žemės“ kolūkiuose.

Šiuo metu nusausiname dir-
vas atviraais grioviais J. Bi-
liūno vardo ir „Lenino ke-
liu“ kolūkiuose.

Į naujai įsikūrusią mūsų
rajone melioracijos stotį at-

siunčiama nauja technika.
Stai neseniai iš Talino gavo-
me du daugiakaušius ekska-
vatorius. Juos estai pagami-
no specialiai drenavimo dar-
bams vykdyti. Gavome du
autosunkvežimius. Pirmojo
ketvirčio darbų planus virši-
jome. Balandžio mėnesio me-
lioracijos darbų planą įvyk-
dysime pirma laiko — tokią
mūsų darbo dovaną Gegužiui.

Naujos elektros linijos

Daugelyje respublikos vle-
tų sutiksi anykštėnų elektro-
montuotojus. Jie tiesia naujas
elektros linijas, stato elektrė-
nes. Šiomis dienomis meistrai
P. Mikalajūnas ir V. Ja-
nušis pranešė apie dviejų
elektros linijų nutiesimą Ro-
kiškio rajone. Ten elektros
energiją iš karto gavo net
trys kolūkiai.

Iki Gegužės Pirmosios
montuotojai paslryžę baigti
darbus dar keliuose objektuo-
se.

E. MILASEVICIENE

Daugiau kaip 3 milijonus

Šiomis dienomis „Anykš-
čių“ plytų ir drenažo vamz-
džių gamykloje pasiekta dar
viena darbo pergalė. Anks-
čiau numatyto laiko baigta
montuoti antroji drenažo
vamzdžių technologinė linija.
Dabar gamykla per metus
išleis 3 milijonus 150 tūk-
stančių drenažo vamzdžių.

Montuojant technologinę
liniją, labai gerai darbavosi
šaltkalvis Albinas Labeika,
suvirintojas Puodžiūnas ir
kiti darbininkai.

Artimiausiomis dienomis
bus baigtas plytų degimo
krosnies kapitalinis remon-
tas, ir gamykla bus pilnai
paruošta gamybos sezonui.

Dar ši mėnesį prasidės ply-
tų ir drenažo vamzdžių ga-
myba. Ruošiantis garbingai
sutikti Gegužės Pirmąją, ga-
myklos kolektyvas pasirūpęs
balandžio mėnesio gamybos
planą įvykdyti 150 procentų.

St. Kisiellus
Gamyklos pirminės komjaunimo
organizacijos sekretorius

PENKIŲ RAJONŲ ŽEMDIRBIAI SAKO:

S. m. kovą mėn. 30—31 d. d. Anykščiūose, Jono Biliūno vardo vidurinėje mokykloje įvyko Kavarsko, Troškūnų, Anykščių, Utenos ir Dusetų rajonų žemdirbių pasitarimas. Pasitarime dalyvavo partijos rajonų komitetų sekretoriai, kolūkių pirmininkai, žemės ūkio specialistai, RTS, MMS ir tarybinių ūkių direktoriai. Pranešimą apie žemės ūkio tolesnio vystymo uždavinius 1959 metais — pirmaisiais septynmečio metais — skaitė LTSR Žemės ūkio ministro pavaduotojas drg. Nevinskas. Pasitarimo dalyviai taip pat iš klausė Elmininkų laukų bandymų stoties direktoriaus drg. Puodžiuko pranešimą apie uždavinius laukų derlingumui pakelti ir Gyvulininkystės ir Veterinarijos instituto mokslinio darbuotojo drg. Kuosos pranešimą apie priemones gyvulių produktyvumui pakelti. Žemiau spausdiname medžiagą iš pasitarimo.

Nuotraukoje: Bendras pasitarimo salės vaizdas. Dešinėje pranešimą skaito LTSR Žemės ūkio ministro pavaduotojas drg. Nevinskas. Alf. Briedžio nuotr.

Apie naujus užmojus ir apie kliūtis

(Iš Anykščių rajono „Lenino keliu“ kolūkio pirmininko A. Slavensko kalbos)

Pirmieji septynmečio metai lyg įžanga į didelių ateities užmojų ir darbų programą. Mūsų kolūkiečiai pažymės juos naujais laimėjimais. 100 ha žemės naudmenų pagaminsime 65 centnerius mėsos, tame skaičiuje 60 cent klaušienos 100 ha arimo. Pieno gamyba pakils iki 300 cent 100 ha naudmenų. O septyn-

mečio pabaigoje tokiame pat kiekiui žemės gaminsime po 100 cent klaušienos ir po 500 cent pieno, grūdinių kultūrų derlingumas padidės iki 18—20 cent iš hektaro. 100 ha žemės naudmenų turėsime apie 18 karvių. Sukultūrsime 300 ha užpelkėjusių raistų. Pajamos iš visuomeninio ūkio sieks 6 milijonus rublių.

Bet žmogus ne vien duona ir mėsa sotus. Kolūkio valdyba rūpinasi kolūkiečių kultūrinio gyvenimo, jų buitiniais reikalais. Kolūkiečiai subūrė meno saviveiklos ratelį. Čia veikia choras, pučiamųjų instrumentų orkestras, kaimo kapela. Saviveiklos instrumentams pirkti valdyba paskiria lėšas.

Gerindami kolūkiečių kultūrinį gyvenimą, susiduriame su kliūtimis ir sunkumais. 1958 metais savo lėšomis

pradėjome statyti kolūkio kultūros namus. Bet statyba greitai sustojo dėl statybinių medžiagų stokos. Keista, kad plytų negalima gauti iš Anykščių ir Vikiškių plytinių, kurios tiesiogiai turėtų aprūpinti mūsų rajoną. Ypač su miško medžiagos trūkumu susiduriame statydami visuomeninius gyvulininkystės pastatus. Nors statyboms panaudojame vietinės gamybos blokus ir molį, bet medžio nepakanka net vidaus įrengimams ir stogams. Reikia pareikšti, kad yra netvarkos paskirstant statybines medžiagas. Mūsų rajonas jų gauna mažus kiekius, nors čia daugiau statoma pastatų, kaip, pavyzdžiui, Dusetų, Rokiškio rajonuose. Kartais kai kurie kolūkiai ne pagal paskirtį panaudoja statybines medžiagas. Vadinas, ne reikia jų skirti tiems, kuri nedaug stato.

Svarbią reikšmę kolūkiečių gyvenime turi elektra. Bet, elektrifikuodami kolūkį, susiduriame su sunkumais. Dėl kelių šimtų metrų vielos tenka prirašyti krūvas įvairiausių pareiškimų ir prašymų, išvaikštinėti dešimtis įstaigų.

Argi šiuos trūkumus negalime pašalinti?

Štai kur pajamų šaltinis

(Iš Panevėžio cukraus fabriko vyr. agronomo drg. Vievėsio kalbos)

Kam teko važinėti po Pasvalio, Joniškio, Biržų ir kitus to krašto Lietuvos rajonus, tas pastebėjo, kad ten žemdirbiai augina daug cukrinių runkelių. Už juos gaunamos milijoninės pajamos. Bet to negalima pasakyti apie šios grupės rajonus. Tiesa, praeitais metais anykštėnai pristatė į paruošų punktą 1800 tonų cukrinių runkelių daugiau negu 1956 metais. Galimybės rodo, kad anykštėnai galėtų auginti šią kultūrą didesniuose plotuose ir gauti geresnį derlių. Tuo tarpu pernai tik 10 rajono kolūkių įvykdė cukrinių runkelių paruošų planus.

Anykščių rajone sėjama tik 240 ha cukrinių runkelių. Kiekvienam kolūkiui tenka po keletą hektarų. Bet ir maži pasėlių plotai prižiūrėti nepergeriausiai. Reikėtų, kad kiekviename kolūkyje būtų paskirtas atsakingas žmogus, kuris rūpintųsi šia kultūra.

Kolūkiai gali gauti gerą cukrinių runkelių derlių, nes šios kultūros auginimo agrotechnika labai paprasta. Reikia juos anksti pasėti, laiku pasėlius išretinti, nura-

vėti, patrešti, išpurtinti. Pasėlių tarpueiliai turi būti ne mažesni kaip 60 centimetrų ir daigai turi augti 20—25 centimetrų retumu. Gerai būtų, kad cukrinių runkelių pasėlius kolūkiečiai įdirbtų mechanizuotu būdu.

Ne tik cukrinių runkelių gumbai naudingi. Jų lapai — geriausias silosos karvėms. Iš hektaro kai kurie kolūkiai gauna net po 10 tonų silosos.

Slame septynmetėje žymiai išsiplės cukraus pramonė. Ji pareikalaus daugiau žaliavos. Vadinas, kolūkiai turi auginti kuo daugiau cukrinių runkelių. Tai duos jiems didelės pajamos.

Kukurūzais neabejojame

(Iš Kavarsko rajono „Stalino keliu“ kolūkio agronomo drg. Pelecko pasisakymo)

Kukurūzus auginsime nebe pirmuosius metus. Mūsų kolūkyje ši kultūra tapo nepakeičiamu pašaru. Kukurūzų plotus vis labiau plečiame. Jeigu 1956 metais juos auginome tik 8 hektarų plote,

tai šiemet kukurūzai užims 40 ha. Kolūkiečiai sukaupe vertingą patyrimą ir kas metai gauna didesnius šios kultūros derlius. Štai, pernai iš kiekvieno hektaro išauginome po 350 centnerių žalsiosios masės, o antroji laukinė tės brigada gavo net po 600 centnerių. Šiais metais kolūkiečiai išpareigojo išauginti ne mažiau kaip po 450—500 cent žalsiosios masės iš ha.

Kukurūzų sėjai pasiruošėme dar iš rudens. Visas dirvas, kuriose augo kaupiamosios kultūros, suarėmė. Nuėmę grūdinių kultūrų derlių,

ražienas nuskutome. Taip pat jas paskui suarėmė. Tuo būdu sunaikinome piktžoles. Žiemą į kukurūzams skirtus plotus išvežėme organines trąšas. Kiekvienam hektarui teks po 30—40 tonų vietinių trąšų.

Pradžiūvus dirvoms, jas nuakėsime. Ši priemonė sunaikins bepradedančias atgyti piktžoles ir dirvožemyje leis veikti naudingiems mikroorganizmams.

Kukurūzus sėsime kvadratinio-lizdinio būdu mašinomis. Po sėjos, kai pasėliai vos pradės dygti, juos nuakėsime. Mūsų patyrimas rodo, kad akėti sudygiusius pasėlius yra nenaudinga. Vienas dalykas — nulaužomi išdygę daigai, antra — nieko nepagelbėjame jų dygimui.

Gera priemonė — išdygius kukurūzus po keletos dienų apipurkšti herbicidu. Chemikalai sunaikina įvairius augalų kenkėjus.

Pasėlių tarpueilius įdirbame arkiniais purentuvais. Šiemet žemę purensime ir traktoriais. Pasėlius būtina išretinsime, palikdami po 2—3 daigus lizde. Jie bus patrešiami papildomai mineralinėmis trąšomis.

Nėra abejonės, kad, gerai prižiūredami pasėlius, išauginsime gausų kukurūzų derlių.

Naudingą patyrimą — kaimynams, mokslinius bandymus — į gamybą

Dvi dienas Anykščiūose vyko penkių kaimyninių rajonų kolūkių pirmininkų ir žemės ūkio specialistų pasitarimas. Žemės ūkio darbuotojai pasidalino patyrimu, numatė priemones gyvulių produktyvumui didinti ir laukų derlingumui gerinti. Svečiai iš Vilniaus ir iš bandymų stočių — atsakingi vadovai ir moksliniai darbuotojai davė daug vertingų patarimų žemdirbiams. Pasitarimo dalyviai vieningai pritarė pasiūlymui ir šiais metais lenktyniauti su broliškiosios Baltarusijos žemdirbiais už kuo greitesnį Partijos XXI suvažiavimo nutarimų įgyvendinimą.

Ne vieno kolūkio pirmininkas, agronomas ar zootechnikas sužinojo daug naujo iš savo kaimynų. Čia užsimezgė gera, kolūkietiška draugystė.

Su nuoširdžiu atvirumu „Pergalės“ kolūkio pirmininkas drg. Sostakas papasakojo dusetiškiams ir troškūnietams apie linų auginimo „paslaptį“.

Kultūrinės ganyklos — mūsų kolūkio pašarų rezervas, — kalbėjo Troškūnų rajono „Draugystės“ kolūkio pirmininkas LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas drg. Stašys. O kai gyvuliai sotūs, tai ir produkcija gausi, ir rublių kolūkio kasoje nestinga.

— Aš manau, — pareiškė Utenos rajono „Kuktiškių“ kolūkio pirmininkas drg. Ryliškis. — kad reikia pirmiausia kovoti ne tik už gyvulių produkcijos didinimą, bet ir už produkcijos saviškai naudingą mažinimą. Pagal saviškai ir atluuginimą reikia skaičiuoti kolūkiečiams.

Vertingą iniciatyvą priėmė pasitarimo organizatoriai, suruošdami žemdirbiams praktišką užsiėmimą, kuris namo, kaip sodinti kukurūzus kvadratinio-lizdinio būdu su pertvarkyta sėjama SKG-5.

— Sodinom taip, — pasakoja draugams „Žalgirio“ kolūkio pirmininkas Žižmaras. — Bet nelėję kvadratai,

„SEPTYNMETĮ ĮVYKDYSIM PER 4-5 METUS.“

Tiekimą reikia pagerinti

(Iš Anykščių RTS direktoriaus drg. Noviko pasisakymo)

Septynmečio užduočių įvykdymo sėkmę nulems technika. Todėl RTS turi nuolat gerinti darbą, geriau, operatyviau aprūpinti kolūkius traktoriais ir kitų mechanizmų atsarginėmis dalimis, trąšomis.

Šį pavasarį RTS suvėlino technikos remonto darbus. Atsilikome todėl, kad trūkstą atsarginių dalių traktoriaus. 25 kolūkių traktoriai stovi be vikšrų, 15-kai trūksta žvaigždžių. Jei RTS jų tuojau negaus — iki sėjos nebus galima paruošti traktorių darbui.

Kalbant apie tiekimo organizacijų darbą, reikia tiesiai

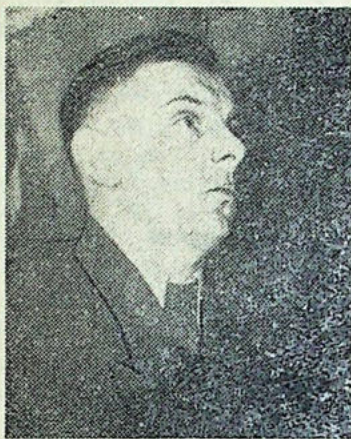
pasakyti, kad jis sutvarkytas blogai. Per daug viršininkų ir viršininkėlių sėdi be reikalo tiekimo organizacijų kabinetuose. Besiskirstydami kas ir ką turi dirbti, jie „nusiškrustė“ taip, kad, pavyzdžiui, įrengimus arba agregatus gauname vienoje bazėje, o elektromotorus jiems — kitoje. Ir labai dažnu reiškinio tapo tas, kad gavus įrengimus, negauname elektromotorų, o kai gauname motorus, įrengimų, kaip sakoma, melstė neišmelsi.

Didelių nesklandumų yra įrengimų ir medžiagų paskirstyme. Kolūkiams ruošiasi sėti kukurūzus sėjamosiomis, o RTS jų turi penkias. Išėina, kad su viena kukurūzų sėjama tek aptarnauti kelis kolūkius. Bet daugiau jų neišmelsi. Mat, Anykščių RTS Vilniaus „Traktorsbyto“ atsakingieji darbuotojai Maskovičius ir Radčenko laiko posūniu ir visuomet apkarpo jau ir taip mažas paskyras.

Labai svarbu yra įrengti kiekviename kolūkiuje mechanizmus dirbtuvės, kuriose patys kolūkių mechanizatoriai galė-

tų atlikti bėgamąjį technikos remontą. RTS bandė šiame reikale padėti kolūkiams. Gavome 6 acetilinius metalo virinimo aparatus. Bet jie nenaudojami. Ir nenaudojami todėl, kad tiekimo bazėse nėra kaip negalime gauti 20—30 metrų guminio šlango.

Ir kolūkiečiai, ir RTS mechanizatoriai yra pasirūpę įvykdyti septynmečio užduotis per 4—5 metus. Mes gerinsime technikos remontą, aprūpinsim kolūkius nauja technika, padėsime mechanizuoti visus pagrindinius laukų darbus. Bet reikia, kad ir tiekimas būtų pagerintas, kad septynmečio užduočių įvykdymo — kolūkiečių ir mechanizatorių darbas nebūtų trukdomas dėl abejingų tiekimo organizacijų vadovų pažiūros į kolūkių ir RTS reikalus.

o tikriausiai ir daugeliui kitų kolūkių, stabdo... „Veislininko“ kontora. Keista, bet taip yra. Mat, draugai iš „Veislininko“ be jokių tyrimų ir kilmės dokumentų superka iš

linosi kolūkio pirmininkas Juodvalkis. — Vasarą jas po dirvonus ganome ir duodame po 2 kg koncentratų.

— Svarbu gyvūnus gerai prižiūrėti, ypač žiemojimo aikštarpiai. — Įsiterpė į pokalbį melžėja, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas, Rožė Kuliešienė. — Kai į ganyklą karvės išeina išsišėrusios, tai daug pieno duoda iššius metus.

Visiems ypač patiko šeiminiškė tvarka ir švara kiaulidėse.

— Kaip kiaulienos gamybą didinsite? — pasiteiravo partijos Dusetų rajono komiteto sekretorius Savinskas.

— Daugiau veislinių kiaulių laikysime. Be to, sukergsime vienkartinės paršavedes, — paaiškino kolūkio pirmininkas Juodvalkis. — Tuo būdu aprūpinsime reikiamu paršelių kiekiu. Kadangi turime daug patalpus, bekonus paršės tikrai kiaulintinės. Su kolūkiečiais jokių sutarčių nedarpsime. Mūsų kolūkio selgonis tai neduotų didelės naudos. Viena — išdalintume daug derlingos žemės. antra — dalinai atitrauktume kolūkiečius nuo kolūkinės gamybos. Žinoma, atsiliekančiams kolūkiams sutarčių sudarinėjimas yra naudingas,

PAŠARINIS LUBINAS — VERTINGA KULTŪRA

(Iš Troškūnų rajono „Draugystės“ kolūkio pirmininko, LTSR Aukščiausiosios Tarybos deputato Stašio pasisakymo)

Prieš trejetą metų mūsų kolūkiečiai dideliais derliais negalėjo pasigirti. Reikalas tas, kad laikėme per mažai gyvulių ir negalėdavome sukaupti didesnių trąšų kiekių. Mums iškilo problema: ką pirmiausia daryti, kad išbriktų iš aklavietės?

Nutarėmą pradėti sėti savo laukuose pašarinį lubiną. Mat, lubinas yra vertingas pašaras, taigi, duoda galimybę laikyti daugiau gyvulių, ir, be to, pagerina žemės struktūrą. Pirmaisiais metais mes pasėjome 20 ha lubino ir visą palikome sėklai. Sekančiais metais vis didiname lubino pasėlių plotus. Sėjome jį labiausiai nualintą žemę. Patręšdavome, jį ha duodami 150 kg amonio sulfato. Bet sulfatą ne išberdavom, o jo slijiniu apipurkšdavom pasėlius. Tas padeda ankčiau pribrandinti lubino sėklą.

kolūkiečių paprasčiausius veršius ir kuiliukus, paugina ir parduoda mums kaip veislinius. Tai netvarka.

Leiskit, draugai, užtikrinti, kad dusetiškiečiai nepagailės jėgų ir pastangų septynmečio užduotims įvykdyti per 4—5 metus. Bet mes reikalaujame, ir griežtai reikalaujame, kad kolūkių aprūpinimas technika ir veisliniais reproduktoriais būtų pagerintas.

Dabar pašarinio lubino plotus mes padidinome iki 150 ha. — Visą plotą užsėsime vietininiu. Dalį pasėlio sudarys lubino mišinys su kitomis kultūromis.

Lubinas padėjo mums likviduoti pašarų trūkumą. Dabar kolūkio gyvuliai turi pakankamai baltymais turtingų pašarų, ypač siloso.

Mano patarimas kaimynams — auginkite daugiau pašarinio lubino, ypač kolūkiuose, kurių ekonomika silpnai išvystyta. Lubinas nereikalauja didelės priežiūros ir derlingos dirvos. Taigi, šią kultūrą auginti, o tuo pačiu gerinti dirvą, sudaryti didelės pašarų atsargas gali kiekvienas kolūkis. Septynmečio užduotys ne mažos. Norėdami įvykdyti jas per 4—5 metus, turime išnaudoti visas galimybes pasėlių derlingumui ir gyvulių produktyvumui didinti. O viena iš tokių galimybių yra lubino auginimas.

Gyvulininkystė — svarbiausia

(Iš Dusetų rajono „Jaunosios gvardijos“ kolūkio pirmininko drg. Simonaičio kalbos)

Septynmečio pabaigoje užsibrėžime turėti 100 ha naudmenų po 18—20 karvių. Šiuo metu minėtam žemės plotui turime apie aštuonias karves. Užplanavome kasmet didinti karvių skaičių taip, kad kiekvienam 100 ha naudmenų karvių skaičius kasmet padidėtų 2—3. Taigi septynmečio užmojus įgyvendinsim per 4—5 metus.

Kokiu keliu mes žadame eiti?

Visų pirma auginame visus fermoje gautus veršelius. Bet to maža. Todėl mes užsibrė-

žėme užkontraktuoti visus kolūkiečių turimus veršelius. Kontraktacijos darbas sekėsi sunkokai. Reikėjo gerokai pastangų, kol prikalbėjome kolūkiečius neparuoti veršelių turguje, o auginti juos kolūkio fermai. Dabar pagal sutartį kolūkiečiai mumsi augina 48 veršelius. 60 veršelių auginame fermoje. Ta jau šis tas. Esame įsitikinę, kad vien iš šių metų prieauglio ferma padidės 40—50 karvių.

Gyvulininkystės vystymą ypač veislės gerinimą, mums

O dabar bus aišku viskas.

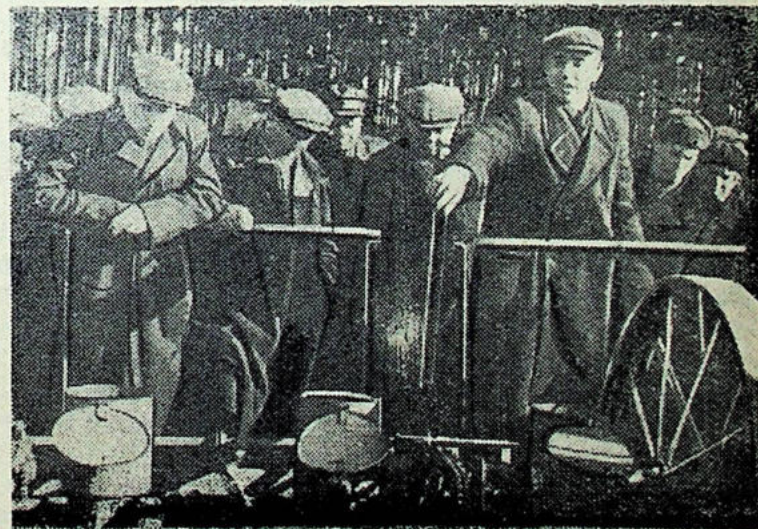
Anykščių RTS vyr. inžinierius Gudonis išaiškino žemdirbiams, kaip reikia sutvarkyti sėjamąją, suženklinti lauką ir sėti kukurūzus. Visiems dalyviams stebint, „Draugystės“ kolūkio agronomo Kelpšos ir Mičiurino vardo kolūkio agronomo Mašausko prižiūrima sėjamoji dirbo kuo puikiausiai. Dirvoje atsirado tikslūs kvadratai.

Nors toks sėjos būdas neįprastas, bet gal neliko nė vieno, kuris būtų neįsitikinęs, kad tik taip pasėti kukurūzai duos geriausią derlių.

Su įdomumu pasitarimo dalyviai apžiūrino „Anykščių šilelio“ kolūkio gyvulininkystės fermas.

— O, kokios gražios karvės! — stebėjosi ekskursantai.

— Nieko ypatingo, — kuk-

Nuotraukoje: Anykščių RTS vyr. inžinierius Gudonis aiškina pasitarimo dalyviams, kaip dirbti su kukurūzų sėjama SKG-8.

kol jie sustiprės ekonomiškai.

Prie fermų ekskursantai pamatė, kaip kompostuojamos durpės.

Taip pat pasitarimo dalyviai pabuvojo Elmininkų bandymų stotyje. Stoties direktorius Puodžlūkas papasakojo apie jos darbuotojų veiklą tiriant durpių-mėšlo kompostų naudingumą vietinėms dirvoms.

— Aš manau, — pareiškė jis, — kad kai kuriuos grūdinių kultūrų augimo bandymus kolūkiuose galėtų padaryti žemės ūkio specialistai.

Pasitarimo dalyviai padėavo, kad bandymų stoties darbuotojai dažniau lankytųsi ne tik Anykščiuose, o ir kaimyninių rajonų kolūkiuose. Nereikia opsiriboti tik turimais bandymų sklypuose ir gautų rezultatų užregistruoti stoties ataskaitose. Žemės ūkio ministerijai. Kolūkiečiai nori, kad bandymų metu atrastos naujosios tuojau būtų įgyvendinamos kolūkiuose.

Taip pat ekskursantai apžiūrėjo bandymų stoties gyvulininkystės fermas, sandėlius.

Nuotraukoje: „Anykščių šilelio“ kolūkio pirmininkas P. Juodvalkis supažindina ekskursantus su kolūkiu.

Mūsų MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

Kolūkiečių pageidavimą patenkims

„Kolektyvinio darbo“ Nr. 20 (1003) išspausdintoje žiniatėje „Kodėl taip?“ buvo rašyta, jog Petro Cvirkos vardo ir kaimyninių kolūkių kolūkiečiai labai nepatenkinti, kad nei Debeikiuose, nei Rubikiuose nėra dantų gydytojo.

Anykščių ligoninės vyr. gydytojas Br. Sinkūnas praneša, kad Sveikatos apsaugos ministerija pažadėjo iš naujos gydytojų laidos vieną gydytoją stomatologą pasiųsti į Debeikių ambulatoriją.

„BE BRIGADININKO — NĖ ŽINGSNIO“

Apie tai, kad „Skiemonių“ kolūkio valdyba, atleidusi II brigados brigadininką, dės paskirti naują, dėl ko brigadoje neparinktos dirvos kukurūzams, nesėjamos trąšos ant žemkenčių, buvo rašyta „Kolektyvinio darbo“ Nr. 26 (1009).

Pranešu, kad brigados narių susirinkime brigadininku paskirtas aktyvus kolūkietis Br. Mikalauskas. Dabar brigada ruošiasi pavasario sėjai.

A. MAZGELIS

Skiemonių apylinkės DZDT vykdomojo komiteto pirmininkas

Rižanės staklių gamybos įmonė viena stambiausių šalyje. Joje gaminami specialūs ir agregatiniai įrenginiai. Per septynmetį įmonės produkcija išaugo 2,5 karto, 8 kartus padidės agregatinių įrenginių gamyba. Bus pastatyta 70 automatinių linijų.

Nuotraukoje: šaltkalviai surinkę A. A. Kriučkovas ir N. F. Sinicynas surenka puslautomatinį agregatą RA-047, skirtą traktorių cilindrių gilzėms gręžti.

E. Jevzerichino (TASS) nuotr.

SENŲJŲ PAVASARINIŲ ŠVENČIŲ ATSIKADIMAS

Savo darbo ir mokslo atradimų dėka žmonija pasiekė tokių didelių laimėjimų, kad jau gali paleisti ne tik dirbtinius žemės, bet ir Saulės palydovus. Nebetoli ta diena, kai į raketą įsėdęs žmogus nuskrės į Mėnulį ir vėl sugrįš į Žemę. Kuo labiau žmogus apsišaroja mokslu, tuo jis darosi galingesnis. Dabar net ir labiausiai tikintysis neprašys iš dievo duonos, mėsos ar sviesto — jis žino, kad tokių stebuklų gyvenime nebūna. Visa tai jis pats gali pasigaminti arba gauti iš kitų.

Kitaip buvo senovėje. Dėl savo menkų žinių būdamas bejėgis, spaudžiamas surkaukto darbo, žmogus sudievinio, sudvasino visas gamtos jėgas. Jam kiekvienas medis buvo panašus į jį patį, Saulė ir Mėnulis atrodė stebuklingais dievais, nuo kurių gali priklausyti jo likimas. Audros, perkūnijos, liūtys, tamsi naktis gąsdino žmo-

gų ir vertė manyti, kad kažkios baisios jėgos jį persekioja ir nori sunaikinti. Nežinodamas gamtos reiškinių priežasčių, jis jiems suteikė nežemiškas savybes. Taip atsirado tikėjimas į dievus, vėlnius, angelus, raganas, dangų, pragarą. Mūsų proseneliai manė, jog svarbu ne tik dirbti, bet ir prašyti, kad dvasios arba dievai nekliudytų, o padėtų darbe. Todėl jie įvairiais būdais ir stengėsi tas dvasias paveikti. Joms meldavosi, aukodavo aukas, burdavo, užkeikdavo, jų garbei švėsdavo įvairias šventes.

Ypač daug religinių apeigų ir ceremonijų žmogus atlikdavo pradėdamas ir baigdamas ūkinius darbus. Jau prieš keletą tūkstančių metų žemdirbiai ir gyvulių augintojai, gyvenantys prie Viduržemio jūros, pavasarį švėsdavo mirštančių ir prisikėlančių dievų šventes. Jie manė, kad yra augmenijos

dievai, kurie rudenį numiršta, o pavasarį vėl prisikelia. Taip galvojo dėl to, kad nesuprato, kodėl pasėtas, lyg į palaidotas grūdas vėl išdygsta — prisikelia, kodėl išnykusi žolė vėl sužaliuoja, nuogi medžiai pasipuošia lapais. Dar gerokai prieš krikščionybės atsiradimą senovės Egipte buvo žinoma

legenda apie derlingumo ir augmenijos dievo Ozirio mirtį ir prisikėlimą. Dažnai prieš tokias augmenijos dievų prisikėlimo šventes žmonės pasninkaudavo, nes pasėjus grūdus nekas belikdavo maistui, o gyvuliai būdavo irgi liesi.

Vėlesniais laikais Romos imperijoje atsiradusi krikščionybė visas šias legendas ir papročius pritaikė sau. Pavyzdžiui, gamtos prisikėlimo šventė buvo pavadinta velykomis — „Kristaus prisikėlimo“ diena. Tačiau velykų esmė liko ta pati.

Švęsti velykas buvo naudinga išnaudotojams. Jau vi-

Trumpai

P. Cvirko vardo kolūkio statybinių brigada, vadovaujama Jono Sakalausko, parsigabeno 50 kubinių metrų statybinės miško medžiagos. Šiuo metu statybinė medžiaga apdirbama.

J. Saulius

Andrioniškio septynmetės mokyklos jaunieji turistai atliko turistinį žygį po gimtąsias apylinkes. Apsilankę pas Vertimų kaimo gyventoją Pilkauską, jaunieji turistai iš klausė jo pasakojimo apie revoliucijos laikus ir kovas prieš Denikino ir Vrangelio baltagvardiečius.

J. Vincius

Saudymo varžybos buvo organizuotos Žaliosios septynmetės mokykloje. Nugalėtojais tapo S. ir J. Purkinai.

Br. Strakas

K. Strolla

Telefonas be maitinimo šaltinių

TSRS Mokslų akademijos Fizikos institute sukurtas telefonas, veikiantis be išorinio maitinimo šaltinio. Jo mikrofonas pagamintas iš ypatingo dielektriko-keraminio elektreto. Ši medžiaga pasižymi puikia savybe — sukaupia ir kelis metus išlaiko skirtingus elektros krūvius. Medžiagos plokštelė šias savybes įgauria tada, kai ji įkaitinama iki 200 laipsnių, o po to veikiant stipriam elektros laukui palaipsniui atšaldoma. Tokioje plokštelėje elektros energija tartum užšaldoma ir ją galima naudoti įvairiems prietaisams.

Mikrofono konstrukcija visai paprasta. Tai apvali keraminė plokštelė su uždėta ant jos membrana. Dviem telefono rageliais su tokiais keraminiais mikrofonais galima susikabinti per tūkstančių kilometrų atstumą.

Mikrofonas iš keraminio elektreto pagal garso grynumą ir perdavimo tolumą yra pats to-

buliausias. Jis gali veikti bet kuriomis klimato sąlygomis, visiškai nereaguodamas į temperatūrą.

Telefonas Fizikos institute veikia be išorinio maitinimo šaltinio jau daugiau kaip metus. Ateityje reikės tik pakeisti keramines plokšteles.

Silosas presuojamas oru

Daugelyje šalių slegiant silosą naudojamas naujas metodas, kuris leidžia apsieiti be brangių siloso bokštų, duobių. Pagal šį metodą silosas kraunamas į didžiulį plieninį lanką — žiedą ir po to sutrambuojamas. Suspaudus vieną siloso sluoksnį, žiedas pakeliamas aukščiau ir viskas kartojasi iš naujo. Tokiu būdu išauga sluoksniinė siloso stirta, ant kurios užtempiamas elastingas, nepraleidžiantis oro užvalkalas. Tada prie jo prijungiama oro siurblio žarna ir per 2—3 valandas iš po užvalkalo išsiurbiamas oras. Spaudimas po užvalkalu sumažėja, ir oras, esantis lauke, supresuoja siloso kūgį.

būdu išauga sluoksniinė siloso stirta, ant kurios užtempiamas elastingas, nepraleidžiantis oro užvalkalas. Tada prie jo prijungiama oro siurblio žarna ir per 2—3 valandas iš po užvalkalo išsiurbiamas oras. Spaudimas po užvalkalu sumažėja, ir oras, esantis lauke, supresuoja siloso kūgį.

Namas iš skiedrų

Maskvos pakraštyje dėmesį patraukia nedidelis namas, pastatytas iš neįprastos statybinės medžiagos. Visos jo sienos, grindys, lubos ir net stogas pagaminti iš sumaišytų su klijais ir supresuotų medžio atliekų — skiedrų, piūvenų, susmulkintų šakų ir medžių viršūnėlių.

Namą plakė pavasario ir rudens lietūs, svilino šalčiai ir karštos saulės spinduliai, bet jis nepasikeitė. Naujasis Centrinio medienos mechaninio apdirbimo mokslinio tyrimo instituto darbuotojų sukurtas namo projektas bandymą atlaikė.

Pamokantis filmas

Nesenai buvo demonstruojamas meninis filmas „Raudoni lapai“, kuris labai patiko Petro Cvirkos vardo kolūkio kolūkiečiams. Filme „Raudoni lapai“ pavaižduojami revoliuciniai 1934—1937 metų įvykiai Vakarų Baltarusijoje, parodoma didvyriška jauno kumečio pogrindininko Andriejaus Metelskio kova prieš išnaudotojus.

Gerai padirbėjom

Anykščių I-os septynmetės mokyklos VIIb klasės mokiniai įsipareigojo per atostogas supiauti mokyklos malkas. Darbui prirėkė tik trijų dienų. Sauniai padirbėjo O. Davidonytė, P. Semėnas, V. Juknevičius, V. Kazukauskas. Svetimo skyrius už mūsų darbą atsilygins — duos mašiną ekskursijai.

R. BLAZYTĖ

Anykščių I-os septynmetės mokyklos VIIb klasės mokinė

DARBŠČIOS RANKOS

Gečionių septynmetėje mokykloje praktikos darbų pamokas dėsto mokytoja Ona Sprindytė. Žiemą mokiniai užsiiminėjo dirbtuvėje, o pavasarį ir rudenį mokyklos darže. Per žiemą mokiniai pagaminė daug vertingų daiktų: rėmelių fotonuotraukoms, paveikslams, vazonėlių kambarinėms gėlėms, keletą lentų-

nėlių knygoms, nemažą pavaiždumo priemonių, išmoko drožti, obliuoti, piaustinėti ornamentus medyje. Pionieriai pagamino nemažą inkių paukščiams.

Praktikos pamokos duoda daug naudos ir skiepija meilę darbui.

Cellono sostinė Kolombo. Viena joje tirščiausiai apgyvendinto miesto rajono gatvė.

B. Riabovo (TASS) nuotr.

Redaktorius

Z. VALIAUSKAS